

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เพื่อเปรียบเทียบผลการเห็นคุณค่าในตนเอง ของนักศึกษาระหว่างกลุ่มที่เรียนโดยใช้การการเรียนรู้แบบร่วมมือกับกลุ่มที่เรียนโดยใช้ การเรียนรู้แบบปกติ และศึกษาพัฒนาการการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้ การเรียนรู้แต่ละวิธี ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาจำนวน 64 คน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง เป็นกลุ่มที่ได้รับการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ จำนวน 32 คน และกลุ่มควบคุมเป็นกลุ่มที่ได้รับการพัฒนาการ เห็นคุณค่าในตนเองโดยใช้การเรียนรู้แบบปกติ จำนวน 32 คน ผู้วิจัยขอเสนอขั้นตอนและผล การวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 สร้างแผนการสอนเพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือของนักศึกษาศาสนาบันราชภัฏสงขลา

ตอนที่ 2 วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เปรียบเทียบผลการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษา ระหว่างกลุ่มที่เรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือกับกลุ่มที่เรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบปกติ

ตอนที่ 3 วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เปรียบเทียบผลการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษา ที่เรียนโดยใช้การเรียนรู้แต่ละวิธี ก่อนและหลังการทดลอง

ตอนที่ 4 วัตถุประสงค์ข้อที่ 4 ประมวลผลความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อภาษาอังกฤษที่ใช้สื่อความหมายแทนค่า สถิติดังนี้

n แทน จำนวนคน

$\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

SD แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

d แทน ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลอง

Sd แทน ความเบี่ยงเบนของความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อน และหลัง การทดลอง

t แทน ค่าสถิติที

* แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่1 สร้างแผนการสอนเพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสงขลา

ในการจัดทำแผนการสอนเพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาสถาบันราชภัฏสงขลาโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือครั้ง ผู้วิจัยได้ทำในรายวิชาพฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตนโดยได้นำแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือของเคแกน สลาวิน จอห์นสัน และจอห์นสัน และอพรธรรม พรตีมาคือการเรียนแบบร่วมมือใช้การเรียนรู้ผ่านกระบวนการกลุ่ม และมุ่งเน้นการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น นักศึกษาต้องรับผิดชอบทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความรู้และประสบการณ์ ตลอดจนช่วยเหลือสนับสนุนกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน โดยประเมินให้คะแนนนักศึกษา จากครั้งหนึ่งของคะแนนที่นักศึกษาทำได้ รวมทั้งอีกครึ่งหนึ่งของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มมาเป็นหลักในการจัดทำลักษณะกิจกรรมการเรียนการสอนในแผนการสอน นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้นำเอาแนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองของคูเปอร์สมิธ บรูคส์ เกียรติวรรณ อมาตยกุล และไวท์เทนและลอร์ด ที่ว่า จัดกิจกรรมที่สนับสนุนให้กำลังใจ และให้ข้อมูลเชิงบวกแก่กัน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และยอมรับความสามารถที่แตกต่างกันได้ ระลึกถึงสิ่งที่ตนประสบความสำเร็จมาแล้วตลอดจนยอมรับความล้มเหลวหรือความผิดพลาดของตนได้ มาเป็นส่วนสำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่ระบุไว้ในแผนการสอน ซึ่งแผนการสอนที่จัดทำขึ้นครั้งนี้ ในแต่ละแผนการสอนย่อยๆ มีองค์ประกอบดังนี้ 1.จุดประสงค์การเรียนรู้ 2. สารระการการเรียนรู้ 3. กิจกรรมการเรียนการสอน 4.สื่อ/อุปกรณ์ 5. การประเมินผล

โดยภาพรวมแผนการสอนนี้ประกอบด้วยแผนการสอนย่อยๆ จำนวน 11 แผน มีใบกิจกรรม 32 เรื่อง (ซึ่งเป็นใบกิจกรรมที่เน้นสารระการเรียนรู้และใบกิจกรรมที่เน้นการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตัวเอง) ใบความรู้ (เพิ่มเติมจากเอกสารประกอบการสอน) 14 เรื่อง และแบบประเมินตนเองเรื่องต่างๆ 13 เรื่อง

จากการนำแผนการสอนนี้ไปทดลองใช้พบว่า นักศึกษาได้พัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองในด้านตนโดยทั่วไป ด้านการศึกษา และด้านสังคมเพิ่มขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยเห็นว่าสามารถนำแผนการสอนนี้ไปประยุกต์ใช้ในรายวิชาอื่นๆ ได้

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบผลการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาระหว่างกลุ่มที่เรียนโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือกับกลุ่มที่เรียนโดยใช้การเรียนแบบปกติ

หลังการทดลองได้เปรียบเทียบผลการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาระหว่างกลุ่มที่เรียนโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือกับกลุ่มที่เรียนโดยใช้การเรียนแบบปกติโดยภาพรวมด้านตนโดยทั่วไป ด้านการศึกษา และด้านสังคม ด้วยการวิเคราะห์ทดสอบค่าที (t-test) ผลปรากฏดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบความแตกต่างของการเห็นคุณค่าในตนเองระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยภาพรวมและจำแนกเป็นรายด้าน

การเห็นคุณค่า ในตนเอง	กลุ่มตัวอย่าง	n	$\bar{X}$	SD	t
ด้านตนโดยทั่วไป	ทดลอง	32	118.93	9.47	2.099*
	ควบคุม	32	113.75	10.28	
ด้านการศึกษา	ทดลอง	32	37.72	3.00	2.237*
	ควบคุม	32	35.78	3.87	
ด้านสังคม	ทดลอง	32	35.03	2.68	2.997**
	ควบคุม	32	32.97	2.82	
รวมทุกด้าน	ทดลอง	32	191.69	13.87	2.514*
	ควบคุม	32	182.50	15.33	

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่เรียนโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือเห็นคุณค่าในตนเองโดยภาพรวม แตกต่างจากนักศึกษาที่เรียนโดยใช้การเรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังการทดลอง นักศึกษาที่เรียนโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือจะมีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาที่เรียนโดยใช้การเรียนแบบปกติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาที่เรียนโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือ มีการเห็นคุณค่าในตนเองด้านตนโดยทั่วไปและด้านการศึกษาสูงกว่า นักศึกษาที่เรียนโดยใช้การเรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเฉพาะด้านสังคม จะมีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่านักศึกษาที่เรียนโดยใช้การเรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการวิเคราะห์คะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษากลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมเป็นรายบุคคล (ตารางที่ 29 - 30 ในภาคผนวก ก) สามารถสรุปจำนวน และร้อยละ ของระดับการเห็นคุณค่าในตนเองได้ดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 เปรียบเทียบจำนวนและร้อยละของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจำแนกตามระดับการเห็นคุณค่าในตนเองโดยภาพรวมก่อนและหลังการทดลอง

ระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง (คะแนน)	กลุ่มทดลอง (n=32)				กลุ่มทดลอง (n=32)			
	ก่อน		หลัง		ก่อน		หลัง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำที่สุด (1.00 – 1.83)	-	-	-	-	-	-	-	-
ต่ำ (1.84 – 2.66)	-	-	-	-	-	-	-	-
ค่อนข้างต่ำ (2.67 – 3.50)	5	15.6	-	-	5	15.6	-	-
ค่อนข้างสูง (3.54 – 4.33)	22	68.8	7	21.9	22	68.8	18	56.3
สูง (4.34 – 5.16)	5	15.6	23	71.9	5	15.6	13	40.6
สูงที่สุด (5.17 – 6.00)	-	-	2	6.2	-	-	1	3.1
รวม	32	100.0	32	100.0	32	100.0	32	100.0

จากตารางที่ 14 พบว่าก่อนดำเนินการทดลอง ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมอยู่ระหว่างช่วงระดับค่อนข้างต่ำ จนกระทั่งถึงระดับสูงเท่ากัน แสดงว่าไม่มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง หลังการทดลองกลุ่มทดลองได้รับการพัฒนาการเห็นคุณค่าอยู่ในระดับค่อนข้างสูงร้อยละ 21.9 ระดับสูงร้อยละ 71.9 และระดับสูงที่สุดร้อยละ 6.2 ในขณะที่กลุ่มควบคุมได้รับการพัฒนาเช่นกัน แต่จะพัฒนาได้ในระดับค่อนข้างสูงร้อยละ 56.3 ระดับสูงร้อยละ 40.6 และระดับสูงที่สุดร้อยละ 3.1

เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมาวิเคราะห์เป็นรายด้านและรายข้อ ปรากฏผลดังตารางที่ 15-17

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
ด้านตนโดยทั่วไป

ที่	ข้อความ	กลุ่มทดลอง n=32		กลุ่มควบคุม n=32		t	ความ แตกต่าง
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1	ฉันไม่หวั่นไหวต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ	3.84	.85	3.34	.90	2.29*	.50
3	ถ้าเป็นไปได้ฉันอยากเปลี่ยนหลายสิ่งหลายอย่างเกี่ยวกับตัวฉัน	2.78	.79	3.88	.83	5.38*	1.09
4	ฉันตัดสินใจได้โดยไม่รู้สึกรังเกียจ	3.91	.89	3.44	.91	2.08*	.47
6	ฉันต้องใช้เวลานานที่จะทำความคุ้นเคยกับสิ่งใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้น	2.62	.75	2.69	.86	0.31	.07
8	ฉันยอมแพ้ต่อสิ่งต่างๆ ได้ง่าย	2.25	.80	1.94	.67	-1.69	-.31
9	ฉันรู้สึกลำบากใจที่เกิดเป็นตัวฉัน	1.88	.66	1.59	.66	-1.69	-.29
10	ชีวิตของฉันสับสนวุ่นวายมาก	2.78	1.22	2.84	1.22	0.23	.06
12	ฉันรู้สึกว่าตัวเองต่ำต้อย	1.88	.49	1.69	.64	-1.31	-.19
14	ฉันมีหน้าตาไม่ดีเมื่อเทียบกับคนส่วนมาก	2.78	.94	2.56	.95	-0.93	-.22
15	ฉันพูดตามความคิดเห็นของฉันทั้งสิ่งที่ชอบและไม่ชอบ	4.22	.91	4.50	.92	-1.24	-.28
18	ฉันรู้สึกอยากเป็นคนอื่น	1.84	.68	2.09	.93	1.23	.25
19	ฉันไม่สามารถเป็นที่พึ่งของใครได้	2.06	.67	2.22	.75	.88	.16
20	ฉันมีความมั่นใจในตนเอง	4.37	.87	4.06	.88	1.43	.31
22	ฉันมักใช้เวลาไปกับการเพื่อฝัน	4.56	.88	4.44	.88	.57	.12
23	ฉันอยากกลับไปเป็นเด็ก	4.62	.75	3.91	1.30	2.70*	.71
25	ฉันต้องมีคนคอยบอกเสมอว่า ฉันต้องทำอะไรบ้าง	5.06	.76	4.94	.80	.64	.12
26	ฉันมักเสียใจในสิ่งที่ได้ทำลงไป	4.47	.76	4.00	.80	2.40*	.47
28	ฉันสามารถดูแลตนเองได้	5.03	.78	5.06	.72	-.17	-.03
29	ฉันเป็นคนค่อนข้างมีความสุข	4.47	.57	4.19	.57	1.46	.28
32	ฉันเข้าใจตนเองดี	4.88	.42	4.78	.55	.76	.10
34	ฉันตัดสินใจและเชื่อมั่นกับการตัดสินใจนั้นโดยไม่เปลี่ยนแปลง	4.25	.76	3.69	.74	3.00*	.56
35	ฉันเป็นคนเปิดเผยและไม่กลัวว่าคนอื่นจะเห็นตัวตนที่แท้จริงของฉัน	4.50	.76	4.44	.95	.29	.06
37	บ่อยครั้งที่ฉันรู้สึกอายใจตนเอง	4.50	.72	4.22	.94	1.34	.28
40	ฉันไม่ใส่ใจว่าจะไร้อะไรเกิดขึ้นกับฉัน	4.78	.79	4.69	.86	.45	.09

ที่	ข้อความ	กลุ่มทดลอง n=32		กลุ่มควบคุม n=32		t	ความแตกต่าง
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
41	ฉันประสบแต่ความล้มเหลว	4.94	.67	4.75	.76	1.05	.19
42	ฉันหงุดหงิดง่ายเมื่อถูกคว่ำ	4.09	.78	3.81	.78	1.44	.28

จากตารางที่ 15 พบว่า นักศึกษากลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเอง ด้านตนโดยทั่วไปสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 6 ข้อ กระทบเรียงตามระดับความแตกต่างจากมากไปหาน้อยดังนี้ ถ้าเป็นไปได้ฉันอยากเปลี่ยนแปลงหลายสิ่งหลายอย่างเกี่ยวกับตัวฉัน ฉันอยากกลับไปเป็นเด็ก ฉันตัดสินใจและเชื่อมั่นกับการตัดสินใจนั้นโดยไม่เปลี่ยนแปลง ฉันไม่หวั่นไหวต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ฉันตัดสินใจได้โดยไม่รู้สึกรังใจ และฉันมักเสียใจในสิ่งที่ได้ทำลงไป ทั้ง 6 ข้อกระทงนั้น เรื่องที่กลุ่มทดลองมีการเห็นคุณค่าในตนเองด้านตนโดยทั่วไปสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างชัดเจน คือ ความพอใจในสภาพของตน ความเชื่อมั่นในการตัดสินใจของตน และการไม่หวั่นไหวต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ

ตารางที่ 16 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้านการศึกษา

ที่	ข้อความ	กลุ่มทดลอง n=32		กลุ่มควบคุม n=32		t	ความแตกต่าง
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
2	ฉันรู้สึกยากลำบากที่ต้องพูดหน้าชั้นเรียน	4.22	.87	4.47	.57	-1.36	-.25
13	เมื่ออยู่ในสถานศึกษาฉันรู้สึกหงุดหงิดบ่อยๆ	4.75	.88	4.44	.88	1.56	.31
17	ฉันรู้สึกท้อแท้เมื่ออยู่ในสถานศึกษา	4.78	.67	4.75	.67	0.19	.03
24	ฉันภูมิใจกับงานด้านการเรียนของฉัน	4.44	.91	3.94	.91	2.33*	.50
27	ในการทำสิ่งใดๆก็ตาม ฉันจะทำได้เต็มความสามารถ	5.12	.62	4.94	.62	1.13	.18
31	ฉันชอบมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชั้นเรียน	4.88	.49	4.47	.67	2.76*	.41
33	ที่สถาบันฉันทำอะไรได้ไม่เท่าที่อยากทำ	4.06	.72	3.44	.98	2.91*	.62
39	อาจารย์มักจะทำให้ฉันรู้สึกว่าฉันเป็นคนไม่ดีพอ	5.47	.51	5.34	.60	0.90	.13

จากตารางที่ 16 พบว่า นักศึกษากลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองด้านการศึกษาสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 จำนวน 3 ข้อกระทง

เรียงตามระดับความแตกต่างจากมากไปหาน้อยดังนี้ ที่สถาบันฉันทำอะไรได้ไม่เท่าที่อยากทำ ฉันชอบมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชั้นเรียน และฉันภูมิใจกับงานด้านการเรียนของฉัน ทั้ง 3 ข้อกระทงนั้น เรื่องที่กลุ่มทดลองมีการเห็นคุณค่าในตนเองด้านการศึกษาสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างชัดเจน คือ ความพอใจกับการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆทั้งในชั้นเรียนและในสถานศึกษา และความภาคภูมิใจในงานด้านการเรียน

ตารางที่ 17 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ด้านสังคม

ที่	ข้อความ	กลุ่มทดลอง n=32		กลุ่มควบคุม n=32		t	ความแตกต่าง
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
5	ใครๆก็รักชอบเมื่ออยู่กับฉัน	4.34	.65	4.34	.65	.00	.00
7	ฉันเป็นคนที่ได้รับการยอมรับนับถือจากเพื่อนวัยเดียวกัน	4.44	.62	4.31	.69	.76	.13
11	เพื่อนๆมักคล้อยตามความคิดของฉัน	3.91	.72	3.53	.72	2.13*	.38
16	คนส่วนใหญ่ได้รับความนิยชมชอบมากกว่าฉัน	3.91	.92	3.31	.86	1.10	.31
21	ฉันเป็นที่รักใคร่ของผู้อื่นได้ง่าย	4.38	.55	4.22	.55	.91	.16
30	ฉันคิดว่าไม่จำเป็นต้องทำให้ผู้อื่นพึงพอใจเสมอ	3.44	.76	3.00	.84	2.18*	.44
36	ฉันไม่ชอบรวมกลุ่มกับผู้อื่น	5.69	.54	5.28	.52	3.07*	.41
38	เพื่อนๆวิพากษ์วิจารณ์ฉันบ่อยๆ	4.94	.50	4.59	.80	2.06*	.35

จากตารางที่ 17 พบว่านักศึกษาในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองด้านสังคมสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 จำนวน 4 ข้อกระทงเรียงตามระดับความแตกต่างจากมากไปหาน้อยดังนี้ ฉันคิดว่าไม่จำเป็นต้องทำให้ผู้อื่นพึงพอใจเสมอ ฉันไม่ชอบรวมกลุ่มกับผู้อื่น เพื่อน ๆ มักคล้อยตามความคิดของฉัน และเพื่อน ๆ วิพากษ์วิจารณ์ฉันบ่อย ๆ ทั้ง 4 ข้อกระทงนั้น เรื่องที่กลุ่มทดลองมีการเห็นคุณค่าในตนเองด้านสังคมสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างชัดเจน คือ การชอบรวมกลุ่ม การที่เพื่อน ๆ ยอมรับความคิดเห็นของตนและวิพากษ์วิจารณ์ตนน้อยลง

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบผลการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษา ก่อนและหลังการ
วิธีเรียนแต่ละวิธี

หลังการทดลองได้เปรียบเทียบความแตกต่างของการเห็นคุณค่าในตนเองก่อน
และหลังการทดลองของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือและนักศึกษาที่เรียนโดย
ใช้การเรียนแบบปกติโดยภาพรวม ด้านตนโดยทั่วไป ด้านการศึกษา และด้านสังคม ด้วยการ
วิเคราะห์ทดสอบค่าที (t-test) ดังนี้

3.1 เปรียบเทียบผลการเห็นคุณค่าในตนเองก่อนและหลังการทดลองของ
นักศึกษาที่เรียนโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือโดยภาพรวม ด้านตนโดยทั่วไป ด้านการศึกษา
และด้านสังคม ด้วยการวิเคราะห์ทดสอบค่าที (t-test) ผลปรากฏดังตารางที่ 18

ตารางที่ 18 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่ม
ทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง โดยภาพรวมและจำแนกเป็นรายด้าน

การเห็นคุณค่า ในตนเอง	X หลังการทดลอง	X ก่อนการทดลอง	d	Sd	t
ด้านตนโดยทั่วไป	118.93	103.44	15.50	5.66	15.48**
ด้านการศึกษา	37.72	31.69	6.03	3.53	9.66**
ด้านสังคม	35.03	31.28	3.75	2.36	9.01**
รวมทุกด้าน	191.69	166.41	25.28	8.68	16.47**

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่เรียนโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือเห็น
คุณค่าในตนเองด้านตนโดยทั่วไป ด้านการศึกษา ด้านสังคม และโดยภาพรวมหลังการ
ทดลองแตกต่างจากก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยหลังการทดลอง
นักศึกษาที่เรียนโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการทดลอง

เมื่อนำคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มทดลองมาวิเคราะห์เป็นรายด้าน
และรายชื่อ ปรากฏผลดังตารางที่ 19 - 21

ตารางที่ 19 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มทดลอง ก่อนและ
หลังการทดลอง ด้านตนโดยทั่วไป

	ข้อความ	หลังทดลอง		ก่อนทดลอง		t	ความแตกต่าง
		n=32		n=32			
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1	ฉันไม่หวั่นไหวต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ	3.84	.85	2.84	.88	7.42*	1.00
3	ถ้าเป็นไปได้ฉันอยากเปลี่ยนหลายสิ่ง หลายอย่างเกี่ยวกับตัวฉัน	4.22	.79	3.18	1.18	5.66*	1.04
4	ฉันตัดสินใจได้โดยไม่รู้สึกรังเกียจ	3.91	.89	3.44	1.01	3.44*	.47
6	ฉันต้องใช้เวลาานานที่จะทำความคุ้นเคย กับสิ่งใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้น	4.38	.75	3.90	1.00	2.61*	.48
8	ฉันยอมแพ้ต่อสิ่งต่างๆ ได้ง่าย	4.75	.80	4.56	.91	1.65	.19
9	ฉันรู้สึกลำบากใจที่เกิดเป็นตัวฉัน	5.12	.66	4.72	.92	2.88*	.40
10	ชีวิตของฉันสับสนวุ่นวายมาก	4.22	1.22	3.38	1.18	5.40*	.84
12	ฉันรู้สึกว่าตัวเองต่ำต้อย	5.12	.49	4.90	.78	2.03	.22
14	ฉันมีหน้าตาไม่ดีเมื่อเทียบกับคนส่วนมาก	4.22	.94	3.96	1.03	1.86	.26
15	ฉันพูดตามความคิดเห็นของฉันทั้งสิ่ง ที่ชอบและไม่ชอบ	4.22	.91	3.56	.98	4.11*	.66
18	ฉันรู้สึกอยากเป็นคนอื่น	5.16	.68	4.50	.88	5.30*	.66
19	ฉันไม่สามารถเป็นที่พึ่งของใครได้	4.94	.67	4.50	.76	3.70*	.44
20	ฉันมีความมั่นใจในตนเอง	4.37	.87	4.03	.93	2.16*	.34
22	ฉันมักใช้เวลาไปกับการเพื่อฝัน	4.56	.88	3.88	1.13	5.27*	.68
23	ฉันอยากกลับไปเป็นเด็ก	4.62	.75	3.88	.94	4.64*	.74
25	ฉันต้องมีคนคอยบอกเสมอว่า ฉันต้อง ทำอะไรบ้าง	5.06	.76	4.40	1.07	4.12*	.66
26	ฉันมักเสียใจในสิ่งที่ได้ทำลงไป	4.47	.76	3.88	1.10	3.69*	.59
28	ฉันสามารถดูแลตนเองได้	5.03	.78	4.81	.74	2.52*	.22
29	ฉันเป็นคนค่อนข้างมีความสุข	4.47	.57	4.06	.67	3.74*	.41
32	ฉันเข้าใจตนเองดี	4.88	.42	3.90	.82	7.01*	.98
34	ฉันตัดสินใจและเชื่อมั่นกับการ ตัดสินใจนั้นโดยไม่เปลี่ยนแปลง	4.25	.76	3.34	.83	5.99*	.91
35	ฉันเป็นคนเปิดเผยและไม่กลัวว่า คนอื่น จะเห็นตัวคนที่แท้จริงของฉัน	4.50	.76	4.06	1.09	2.08*	.44
37	บ่อยครั้งที่ฉันรู้สึกอายใจตนเอง	4.50	.72	3.72	.96	5.31*	.78

ที่	ข้อความ	หลังทดลอง		ก่อนทดลอง		t	ความแตกต่าง
		n=32		n=32			
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
40	ฉันไม่ใส่ใจว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นกับฉัน	4.78	.79	4.31	1.18	3.01*	.47
41	ฉันประสบแต่ความล้มเหลว	4.94	.67	4.56	.84	3.22*	.38
42	ฉันหงุดหงิดง่ายเมื่อถูกดูว่า	4.09	.78	3.40	1.03	7.42*	.69

จากตารางที่ 19 พบว่าหลังการทดลอง นักศึกษากลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองด้านตนโดยทั่วไปสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 23 ข้อกระทง ยกเว้นใน 3 ข้อกระทงที่มีคะแนนเฉลี่ยไม่แตกต่างกันดังนี้ ฉันยอมแพ้ต่อสิ่งต่างๆ ได้ง่าย ฉันรู้สึกว่าคุณค่าต่ำต้อย และฉันมีหน้าตาไม่ดีเมื่อเทียบกับคนส่วนมาก ดังนั้นเรื่องทีกลุ่มทดลองมีการเห็นคุณค่าในตนเองด้านตนโดยทั่วไปสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างชัดเจน คือ ความพอใจในสภาพของตน การเข้าใจตนเอง และความเชื่อมั่นในการตัดสินใจของตน

ตารางที่ 20 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง ด้านการศึกษา

ที่	ข้อความ	หลังทดลอง		ก่อนทดลอง		t	ความแตกต่าง
		n=32		n=32			
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
2	ฉันรู้สึกยากลำบากที่ต้องพูดหน้าชั้นเรียน	4.22	.87	3.40	.94	5.13*	.82
13	เมื่ออยู่ในสถานศึกษาฉันรู้สึกหงุดหงิดบ่อยๆ	4.75	.88	4.46	1.05	1.87	.29
17	ฉันรู้สึกท้อแท้เมื่ออยู่ในสถานศึกษา	4.78	.67	4.34	.97	2.52*	.44
24	ฉันภูมิใจกับงานด้านการเรียนของฉัน	4.44	.91	3.50	1.14	6.04*	.94
27	ในการทำสิ่งใดๆก็ตาม ฉันจะทำอย่างเต็มความสามารถ	5.12	.62	4.46	1.05	4.72*	.66
31	ฉันชอบมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชั้นเรียน	4.88	.49	3.84	.86	6.78*	1.04
33	ที่สถาบันฉันทำอะไรได้ไม่เท่าที่อยากทำ	4.06	.72	3.34	1.10	7.01*	0.72
39	อาจารย์มักจะทำให้ฉันรู้สึกว่าฉันเป็นคนไม่ดีพอ	5.47	.51	4.31	.82	8.53*	1.16

จากตารางที่ 20 พบว่า หลังการทดลองนักศึกษากลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองด้านการศึกษาสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จำนวน 7 ข้อกระทง ยกเว้นเพียงข้อกระทงเดียวที่มีคะแนนเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน คือ เมื่ออยู่ในสถานศึกษาฉันรู้สึกหงุดหงิดบ่อยๆ ดังนั้น เรื่องที่กลุ่มทดลองมีการเห็นคุณค่าในตนเองด้านการศึกษามากกว่าก่อนการทดลองอย่างชัดเจน คือ ความรู้สึกที่ดีต่ออาจารย์ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชั้นเรียน และความภาคภูมิใจกับงานด้านการเรียน

ตารางที่ 21 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง ด้านสังคม

ที่	ข้อความ	หลังทดลอง n=32		ก่อนทดลอง n=32		t	ความแตกต่าง
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
5	ใครๆรู้สึกชอบเมื่ออยู่กับฉัน	4.34	.65	3.90	.81	3.70*	.44
7	ฉันเป็นคนที่ได้รับการยอมรับนับถือจากเพื่อนวัยเดียวกัน	4.44	.62	4.22	.83	1.75	.22
11	เพื่อนๆมักคล้อยตามความคิดของฉัน	3.91	.72	3.78	.79	1.16	.13
16	คนส่วนใหญ่ได้รับความนิยมนิยมชอบมากกว่าฉัน	3.91	.92	3.46	.88	2.82*	.45
21	ฉันเป็นที่รักใคร่ของผู้คนได้ง่าย	4.38	.55	4.00	.76	3.00*	.38
30	ฉันคิดว่าไม่จำเป็นต้องทำให้ผู้อื่นพึงพอใจเสมอ	3.44	.76	2.81	.86	5.00*	.63
36	ฉันไม่ชอบรวมกลุ่มกับผู้อื่น	5.69	.54	4.81	.78	7.00*	.88
38	เพื่อนๆวิพากษ์วิจารณ์ฉันบ่อยๆ	4.94	.50	4.28	1.05	4.49*	.66

จากตารางที่ 21 พบว่า หลังการทดลองนักศึกษาในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองด้านสังคมสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 6 ข้อกระทง ยกเว้นใน 2 ข้อกระทงที่มีคะแนนเฉลี่ยไม่แตกต่างกันดังนี้ ฉันเป็นคนที่ได้รับการยอมรับนับถือจากเพื่อนวัยเดียวกัน และเพื่อนๆมักคล้อยตามความคิดของฉัน ดังนั้น เรื่องที่กลุ่มทดลองมีการเห็นคุณค่าในตนเองด้านสังคมสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างชัดเจน คือ การชอบรวมกลุ่ม การไม่จำเป็นต้องทำให้ผู้อื่นพอใจ และการถูกเพื่อนๆวิพากษ์วิจารณ์น้อยลง

2.2 เปรียบเทียบผลการเห็นคุณค่าในตนเองก่อนและหลังการทดลองของนักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีเรียนแบบปกติโดยภาพรวม ด้านตนโดยทั่วไป ด้านการศึกษา และด้านสังคม โดยการวิเคราะห์ทดสอบค่าที (t-test) ผลปรากฏดังตารางที่ 22

ตารางที่ 22 เปรียบเทียบความแตกต่างของการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง โดยภาพรวมและจำแนกเป็นรายด้าน

การเห็นคุณค่า ในตนเอง	X หลังการทดลอง	X ก่อนการทดลอง	d	Sd	t
ด้านตนโดยทั่วไป	113.75	105.72	8.03	4.50	10.10**
ด้านการศึกษา	35.78	30.00	5.78	2.54	12.89**
ด้านสังคม	32.97	31.34	1.62	2.78	3.31**
รวมทุกด้าน	182.50	167.06	15.44	6.76	12.91**

จากตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษากลุ่มควบคุมเห็นคุณค่าในตนเองด้านตนโดยทั่วไป ด้านการศึกษา ด้านสังคม และโดยภาพรวมหลังการทดลองแตกต่างจากก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยหลังการทดลองนักศึกษากลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการทดลอง

เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มควบคุมมาวิเคราะห์เป็นรายด้านและรายชื่อ ปรากฏผลดังตารางที่ 23 - 25

ตารางที่ 23 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง ด้านตนโดยทั่วไป

ที่	ข้อความ	หลังทดลอง n=32		ก่อนทดลอง n=32		t	รวมแตกต่าง
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1	ฉันไม่หวั่นไหวต่อเหตุการณ์ต่างๆ	3.34	.90	3.22	.87	.68	.12
3	ถ้าเป็นไปได้ฉันอยากเปลี่ยนหลายสิ่งหลายอย่างเกี่ยวกับตัวฉัน	3.13	.83	2.53	.76	5.05*	.60
4	ฉันตัดสินใจได้โดยไม่รู้สึกรังเกียจ	3.44	.91	2.78	.83	3.14*	.66
6	ฉันต้องใช้เวลาอันนานที่จะทำความคุ้นเคยกับสิ่งใหม่ๆที่เกิดขึ้น	4.31	.86	4.19	.64	.72	.12
8	ฉันยอมแพ้ต่อสิ่งต่างๆได้ง่าย	5.06	.67	5.00	.76	.47	.06
9	ฉันรู้สึกกล้าหาญใจที่เกิดเป็นตัวฉัน	5.41	.66	5.28	.85	1.68	.13

ที่	ข้อความ	หลังทดลอง		ก่อนทดลอง		t	ความแตกต่าง
		n=32		n=32			
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
10	ชีวิตของฉันสับสนวุ่นวายมาก	4.16	1.22	3.97	1.20	1.18	.19
12	ฉันรู้สึกว่าคุณค่าต่ำน้อย	5.31	.64	5.12	.98	1.53	.19
14	ฉันมีหน้าตาไม่ดีเมื่อเทียบกับคนส่วนมาก	4.44	.95	4.31	.93	.72	.13
15	ฉันพูดตามความคิดเห็นของฉันทั้งสิ่งที่ชอบและไม่ชอบ	4.50	.92	4.47	.83	.63	.03
18	ฉันรู้สึกอยากเป็นคนอื่น	4.91	.93	4.88	1.10	.33	.03
19	ฉันไม่สามารถเป็นที่พึ่งของใครได้	4.78	.75	4.69	.93	.72	.12
20	ฉันมีความมั่นใจในตนเอง	4.06	.88	3.50	.76	5.14*	.56
22	ฉันมักใช้เวลาไปกับการเพื่อฝัน	4.44	.88	3.94	1.10	3.36*	.50
23	ฉันอยากกลับไปเป็นเด็ก	3.91	1.30	3.03	1.40	5.94*	.88
25	ฉันต้องมีคนคอยบอกเสมอว่า ฉันต้องทำอะไรบ้าง	4.94	.80	4.47	1.08	3.48*	.47
26	ฉันมักเสียใจในสิ่งที่ได้ทำลงไป	4.00	.80	3.68	.90	2.98*	.32
28	ฉันสามารถดูแลตนเองได้	5.06	.72	4.68	.64	3.22*	.38
29	ฉันเป็นคนค่อนข้างมีความสุข	4.19	.57	3.66	1.04	3.95*	.53
32	ฉันเข้าใจตนเองดี	4.78	.55	3.91	.86	6.59*	.87
34	ฉันตัดสินใจและเชื่อมั่นกับการตัดสินใจนั้นโดยไม่เปลี่ยนแปลง	3.69	.74	3.62	.75	.39	.07
35	ฉันเป็นคนเปิดเผยและไม่กลัวว่าคนอื่นจะเห็นตัวตนที่แท้จริงของฉัน	4.44	.95	4.47	.80	-.24	-.03
37	บ่อยครั้งที่ฉันรู้สึกสละอายใจตนเอง	4.22	.94	4.16	.99	.44	.06
40	ฉันไม่ใส่ใจว่าอะไรจะเกิดขึ้นกับฉัน	4.69	.86	4.53	1.27	.82	.16
41	ฉันประสบแต่ความล้มเหลว	4.75	.76	4.44	.84	2.74*	.31
42	ฉันหงุดหงิดง่ายเมื่อถูกดูว่า	3.81	.78	3.03	1.15	5.08*	.78

จากตารางที่ 23 พบว่า หลังการทดลองนักศึกษาในกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองด้านตนโดยทั่วไปสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 12 ข้อกระทง เรียงตามระดับความแตกต่างจากมากไปหาน้อยดังนี้ ฉันอยากกลับไปเป็นเด็ก ฉันเข้าใจตนเองดี ฉันหงุดหงิดง่ายเมื่อถูกดูว่า ฉันตัดสินใจได้โดยไม่รู้สึกรังเกียจ ถ้าเป็นไปได้ฉันอยากเปลี่ยนหลายสิ่งหลายอย่างเกี่ยวกับตัวฉัน ฉันมีความมั่นใจในตนเอง ฉันเป็นคนที่ยอมรับมีความสุข ฉันมักใช้เวลาไปกับการเพื่อฝันฉันต้องมีคนคอยบอกเสมอว่า

ฉันต้องทำอะไรบ้าง ฉันสามารถดูแลตนเองได้ ฉันมักเสียใจในสิ่งที่ได้ทำลงไป และฉัน
 ประสบแต่ความล้มเหลว ทั้ง 12 ข้อกระทงนั้น เรื่องที่กลุ่มควบคุมมีการเห็นคุณค่าในตนเอง
 ด้านตนโดยทั่วไปสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างชัดเจน คือ ความพอใจในสภาพของตน การ
 เข้าใจตนเอง และการควบคุมอารมณ์ได้ดีขึ้น

ตารางที่ 24 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มควบคุม ก่อนและหลัง
 การทดลอง ด้านการศึกษา

ที่	ข้อความ	หลังทดลอง		ก่อนทดลอง		t	ความแตกต่าง
		n=32		n=32			
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
2	ฉันรู้สึกยากลำบากที่ต้องพูดหน้าชั้นเรียน	4.47	.57	3.22	1.04	7.44*	1.25
13	เมื่ออยู่ในสถานศึกษาฉันรู้สึกหงุดหงิดบ่อยๆ	4.44	.88	4.22	.94	1.32	.22
17	ฉันรู้สึกท้อแท้เมื่ออยู่ในสถานศึกษา	4.75	.67	4.25	1.19	3.52*	.50
24	ฉันภูมิใจกับงานด้านการเรียนของฉัน	3.94	.91	2.68	1.23	9.84*	1.26
27	ในการทำสิ่งใดๆก็ตาม ฉันจะทำการ เพิ่มความสามารรถ	4.94	.62	4.50	.80	4.00*	.44
31	ฉันชอบมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชั้นเรียน	4.47	.67	3.72	.89	5.04*	.75
33	ที่สถาบันฉันทำอะไรได้ไม่เท่าที่อยากทำ	3.44	.98	2.91	.93	2.58*	.53
39	อาจารย์มักจะทำให้ฉันรู้สึกว่าเป็นคนไม่ดีพอ	5.34	.60	2.50	.84	7.60*	.84

จากตารางที่ 24 พบว่า หลังการทดลองนักศึกษาในกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยการ
 เห็นคุณค่าในตนเองด้านการศึกษายิ่งสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 จำนวน 7 ข้อกระทง ยกเว้นเพียงข้อกระทงที่มีคะแนนเฉลี่ยไม่แตกต่างกันคือ เมื่ออยู่ในสถาน
 ศึกษาฉันรู้สึกหงุดหงิดบ่อย ๆ ดังนั้นเรื่องที่กลุ่มควบคุมมีการเห็นคุณค่าในตนเองด้านการ
 ศึกษาสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างชัดเจน คือ ความภาคภูมิใจในงานด้านการเรียน การพูด
 หน้าชั้นได้ดีขึ้น และความรู้สึที่ดีต่ออาจารย์

ตารางที่ 25 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าของกลุ่มควบคุมก่อนและหลัง
การทดลอง ด้านสังคม

ที่	ข้อความ	หลังทดลอง		ก่อนทดลอง		t	ความแตกต่าง
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
5	ใครๆก็รักชอบเมื่ออยู่กับฉัน	4.34	.65	4.22	.61	.85	.12
7	ฉันเป็นคนที่ได้รับการยอมรับนับถือจากเพื่อนวัยเดียวกัน	4.31	.69	4.13	.70	1.24	.18
11	เพื่อนๆมักถ้อยตามความคิดของฉัน	3.53	.72	3.19	.96	1.82	.34
16	คนส่วนใหญ่ได้รับความนิยชมชอบมากกว่าฉัน	3.69	.86	3.56	.84	.94	.13
21	ฉันเป็นที่รักใคร่ของผู้อื่นได้ง่าย	4.22	.55	3.78	.55	4.36*	.44
30	ฉันคิดว่าไม่จำเป็นต้องทำให้ผู้อื่นพึงพอใจเสมอ	3.00	.84	2.91	.93	.50	.09
36	ฉันไม่ชอบรวมกลุ่มกับผู้อื่น	5.28	.52	5.00	.80	2.06*	.28
38	เพื่อนๆวิพากษ์วิจารณ์ฉันบ่อยๆ	4.59	.80	4.56	.76	.24	.03

จากตารางที่ 25 พบว่า หลังการทดลองนักศึกษาในกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองด้านสังคมสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ข้อกระทง เรียงตามระดับความแตกต่างจากมากไปหาน้อยดังนี้ ฉันเป็นที่รักใคร่ของผู้อื่นได้ง่าย และฉันไม่ชอบรวมกลุ่มกับผู้อื่น ดังนั้นเรื่องในกลุ่มควบคุมมีการเห็นคุณค่าในตนเองด้านสังคมสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างชัดเจน คือการรู้จักทำตัวให้เป็นที่รักของผู้อื่น และการชอบรวมกลุ่ม

ตอนที่ 4 ประมวลผลความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง

จากการศึกษาเกี่ยวกับการเขียนแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของนักศึกษาที่เรียนโดยวิธีเรียนแบบร่วมมือและนักศึกษาที่เรียนโดยวิธีเรียนแบบปกติ ผลปรากฏดังตารางที่ 26 - 27

ตารางที่ 26 จำนวนความคิดเห็นของกลุ่มทดลองที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
เพื่อการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง

ความคิดเห็น	จำนวน n=32
ลักษณะของกิจกรรม	
1. ให้โอกาสทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม	23
2. ได้แลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่	19
3. สนุกสนานควบคู่การเรียนรู้	16
4. ไม่เครียด	12
5. กิจกรรมมีความหลากหลาย	11
6. สอนให้รู้จักคิด	7
7. ได้ความรู้คู่คุณธรรม	2
ประโยชน์ที่ได้รับ	
1. ด้านความรู้ความสามารถทั่วไป	
1.1 รู้จักและเข้าใจตนเองดีขึ้น	32
1.2 รู้จักและเข้าใจผู้อื่นมากขึ้น	25
1.3 รู้จักการทำงานเป็นทีม (กลุ่ม)	22
1.4 กล้าแสดงออกและกล้าแสดงความคิดเห็น	19
1.5 สามารถปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตน	16
1.6 รู้จักแก้ปัญหาได้ดีขึ้น	13
1.7 มีความกระตือรือร้นในการเรียน	12
1.8 มีความรับผิดชอบมากขึ้น	12
1.9 มีความรอบรู้มากขึ้น	11
1.10 ยอมรับความจริงเกี่ยวกับตนเองได้	10
1.11 รู้จักวางแผนในการทำงาน	8
1.12 ภูมิใจในความสำเร็จที่เกิดขึ้น	7
1.13 มีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น	6
1.14 มีสมาธิในการเรียน	6

ความคิดเห็น	จำนวน n=32
1.15 บริหารเวลาได้อย่างมีประสิทธิภาพ	5
1.16 มีความคิดสร้างสรรค์มากขึ้น	4
1.17 รู้ระดับความสามารถที่แท้จริงของตน	3
1.18 เสริมสร้างทักษะการเรียนรู้	3
2. ด้านทักษะทางสังคม	
2.1 ปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ดี	24
2.2 มีมนุษยสัมพันธ์	18
2.3 ให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่มให้สำเร็จ	17
2.4 มองโลกในแง่ดี	15
2.5 ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นได้	13
2.6 ช่วยกันแก้ปัญหาในกลุ่ม	12
2.7 มีทักษะผู้นำผู้ตาม	11
2.8 มีความรักและสามัคคีกันมากขึ้น	11
2.9 สามารถระงับอารมณ์ตนเองได้ (ใจเย็นขึ้น)	10
2.10 เป็นที่ยอมรับของผู้อื่น	10
2.11 ช่วยตักเตือนและแนะนำกันเรื่องการเรียนรู้	9
2.12 รู้จักการเป็นผู้ให้กำลังใจ	8
2.13 รู้จักติชมและให้กำลังใจกัน	7
2.14 รู้สึกไม่ถูกทอดทิ้ง	2

จากตารางที่ 26 แสดงว่านักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง แยกเป็นด้าน ๆ ได้ดังนี้คือ

1. ลักษณะของกิจกรรม พบว่า เป็นกิจกรรมที่ให้โอกาสทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ กิจกรรมที่จัดให้ทั้งความสนุกสนานควบคู่กับการเรียนรู้ เป็นต้น

2. ประโยชน์ที่ได้รับ

2.1 ด้านความรู้ความสามารถทั่วไป พบว่า ทำให้รู้จักและเข้าใจตนเองดีขึ้น รู้จักและเข้าใจผู้อื่นมากขึ้น รู้จักการทำให้เป็นทีมตลอดจนสามารถปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนได้

2.2 ด้านทักษะทางสังคม พบว่า ทำให้สามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ดี มีมนุษยสัมพันธ์ ให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่มให้สำเร็จ และรู้จักมองโลกในแง่ดี

3. การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ พบว่า สามารถนำไปประยุกต์ใช้แก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้ ใช้ในการอยู่ร่วมในสังคมได้อย่างมีความสุข และประยุกต์ใช้ในการทำงานได้

นอกจากนี้ยังให้ข้อเสนอแนะว่า ควรจัดกิจกรรมเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แบบนี้อีก เพราะทุกคนจะให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ น่าจะมีการจัดกิจกรรมแบบนี้ในรายวิชาอื่นบ้าง การจัดกลุ่มแบบละความสามารถเป็นสิ่งที่ดี เพราะทำให้คนไม่เก่งได้ พัฒนาการเรียนรู้จากเพื่อนที่เก่งกว่า

ตารางที่ 27 จำนวนความคิดเห็นของกลุ่มควบคุมที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง

ความคิดเห็น	จำนวน n=32
ลักษณะของกิจกรรม	
1. ให้เรียนรู้เกี่ยวกับตนเอง	22
2. เปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ	18
3. ได้แลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่	14
4. สนุกสนานควบคู่ความรู้	9
5. ไม่เครียด	8
6. สอนให้รู้จักคิด	5
7. กระตุ้นให้อยากเรียนในบทเรียนต่อไป	3
8. กิจกรรมไม่ยากเกินความสามารถ	1

ความคิดเห็น	จำนวน n=32
ประโยชน์ที่ได้รับ	
1. ด้านความรู้ความสามารถทั่วไป	
1.1 รู้จักและเข้าใจตนเองดีขึ้น	30
1.2 รู้จักและเข้าใจผู้อื่นมากขึ้น	18
1.3 กล้าแสดงออกและกล้าแสดงความคิดเห็น	18
1.4 เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมบางอย่างได้	16
1.5 มีแนวทางในการพัฒนาตนเอง	15
1.6 มีความรอบรู้มากขึ้น	11
1.7 มีความรับผิดชอบ	10
1.8 สามารถวิเคราะห์พฤติกรรมของคนได้ดีขึ้น	10
1.9 รู้จักคิดรอบคอบขึ้น	9
1.10 กระตือรือร้นในการเรียน	7
1.11 ยอมรับข้อบกพร่องของตนเอง	5
1.12 มีความภาคภูมิใจในความสามารถของตน	4
1.13 แก้ไขปัญหาได้ดีขึ้น	3
2. ด้านทักษะทางสังคม	
2.1 รู้จักวางตัวได้ดีในสังคม	19
2.2 มีมนุษยสัมพันธ์ดี	15
2.3 ปรับตัวเข้ากับผู้อื่น (สังคม) ได้ดีขึ้น	14
2.4 ใจเย็นมากขึ้น	12
2.5 รู้จักมองโลกในแง่ดี	11
2.6 ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมกลุ่ม	10
2.7 ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นได้	8
2.8 มีความรักสามัคคีกันมากขึ้น	7
2.9 ช่วยเหลือกันเมื่อมีปัญหา	7
2.10 ผู้อื่นรักและยอมรับเรามากขึ้น	6
2.11 รู้จักให้อภัยเมื่อเพื่อนทำผิด	4

ความคิดเห็น	จำนวน n=32
2.12 มีทักษะความเป็นผู้นำ	3
2.13 มีความเสียสละมีน้ำใจ	3
2.14 ไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน	1
การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้	
1. แก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้	17
2. ดำเนินชีวิตในสังคมอย่างเป็นเป็นสุข	15
3. การเลือกคบเพื่อน	10
4. นำไปใช้ในการประกอบอาชีพ (การทำงาน)	7
5. วางแผนในการดำเนินชีวิต	4
6. นำไปประยุกต์ใช้กับวิชาอื่น	3
7. ให้คำปรึกษาและเป็นที่ปรึกษาของคนอื่นได้	2
8. แก้ปัญหาเรื่องความเครียด	1
ข้อเสนอแนะ	
1. กิจกรรมที่ให้ทำในรายวิชานี้ ควรรักษาไว้นาน ๆ เพื่อการเรียนการสอน ที่มีคุณภาพ	5
2. อยากให้จัดกิจกรรมนอกห้องเรียนมากขึ้น	4
3. อยากให้ทำกิจกรรมกลุ่มมากขึ้น เพราะทำให้รู้จักกันดีขึ้น	3
4. อยากให้ทำแบบทดสอบด้านอารมณ์ และอื่น ๆ เพิ่มอีก จะช่วยให้รู้จัก ตัวเองดียิ่งขึ้น	3
5. การทำงานที่มีการรวมกลุ่ม 4 – 5 คน เป็นสิ่งที่ดีทำให้ทำงานได้ง่ายขึ้น และเสร็จเร็ว ทุกคนได้ช่วยกันเต็มที่	2
6. กำหนดเวลาให้พอดีกับการสอน จะได้ไม่ต้องขอเวลานอก	1
7. ควรให้ทุกคนได้นำเสนองานหน้าชั้น	1

จากตารางที่ 27 แสดงว่า นักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบปกติ มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง แยกเป็นด้าน ๆ ดังนี้

1. ลักษณะของกิจกรรม พบว่า เป็นกิจกรรมที่ให้เรียนรู้เกี่ยวกับตัวเอง เปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้แลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ ฯลฯ

2. ประโยชน์ที่ได้รับ

2.1 ด้านความรู้ความสามารถทั่วไป พบว่า ทำให้รู้จักและเข้าใจตนเองดีขึ้น รู้จักและเข้าใจผู้อื่นมากขึ้น กล้าแสดงออกและกล้าแสดงความคิดเห็น ฯลฯ

2.2 ด้านทักษะทางสังคม พบว่า ทำให้สามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ดีขึ้น มีมนุษยสัมพันธ์ รู้จักวางตัวได้ดีในสังคม และให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมกลุ่ม เป็นต้น

3. การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ พบว่า สามารถนำไปประยุกต์ใช้แก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้ ดำเนินชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข และใช้ในการเลือกคบเพื่อน เป็นต้น

นอกจากนี้ ยังได้ให้ข้อเสนอแนะว่า กิจกรรมที่ให้ทำในรายวิชานี้ ควรรักษาไว้นาน ๆ เพื่อการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ อยากให้จัดกิจกรรมนอกห้องเรียนมากขึ้น และอยากให้ทำกิจกรรมกลุ่มมากขึ้นเพราะจะทำให้รู้จักกันดีขึ้น เป็นต้น

